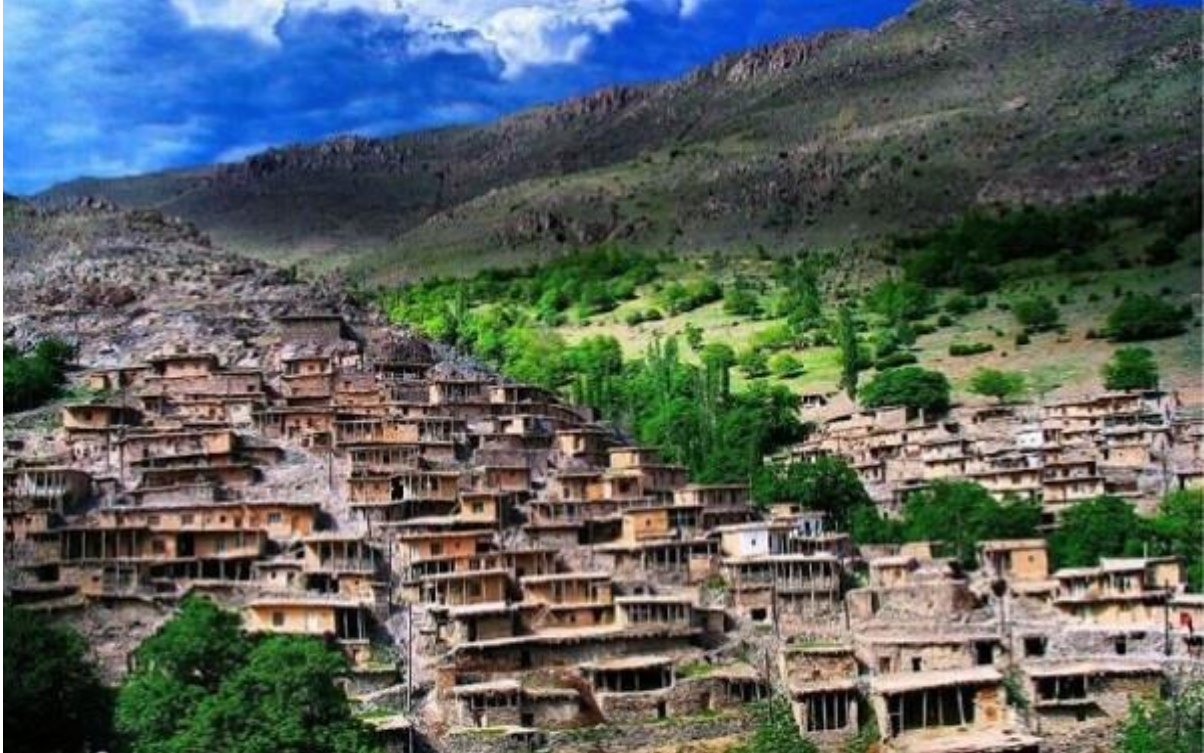

گردشی در روستای زیبای هجیج

روستای پلکانی هجیج با داشتن جاذبه های بکر طبیعی، غذاهای خاص محلی، صنایع دستی اصیل و مردمی خونگرم یکی از بهترین مقاصد گردشگری استان کرمانشاه محسوب می شود.

روستای هجیج

روستای پلکانی هجیج، مقصدی بی نظیر برای توریست ها

«هجیج» یکی از مقاصد بی نظیر ایرانگردی در استان کرمانشاه است. این روستا در ۳۵ کیلومتری شهر پاوه و ۱۲۵ کیلومتری شهر کرمانشاه قرار دارد. هجیج در بخش نوسود قرار دارد که تماما طبیعت بکر است. هجیج در زبان کردی به معنای دره عمیق و سرسبز است. این نام دقیقا برازنده این روستای زیبا می باشد.

این روستای دیدنی جز روستاهای پلکانی کرمانشاه نیز می باشد (یعنی سقف هر خانه حیاط خانه بالاتر است). هجیج دارای طبیعتی بکر و خوش آب و هوا در شمال استان است. این روستا در روزهای گرم تابستان مقصد بسیار مطلوبی برای گردشگران و طبیعت دوستان می باشد.

توصیه می شود کسانی که ایرانگردی را دوست دارند حتما از این بهشت کوچک بازدید کنند.

چه زیبا گفت سهراب سپهری:

«من در این آبادی، پی چیزی می گشتم: پی خوابی شاید، پی نوری، ریگی، لبخندی»

در جستجوی مقصدی خوش آب و هوا

در یکی از روزهای داغ تیر ماه سال ۱۳۹۵ به همراه دوستان دانشگاهی، قصد سفر به یکی از مناطق خوش آب و هوای داخل استان کرمانشاه را داشتیم. مدتی تحقیق کردیم و مقاصد زیادی را در نظر گرفتیم که انصافاً هر یک به جای خود بی نظیر بودند. اما قرار بر این شد که مکانی را انتخاب کنیم که هم جدید بوده و هم مقصدی مناسب برای هوای گرم تابستان باشد. به همین دلیل از چند مقصدی که مانده بود عکس‌هایی را انتخاب کردیم.

چگونه روستای هجیج را برای سفر انتخاب کردیم؟

با دیدن ویدیو کلیپی از روستای هجیج و روستایی دیگر، فقط دو مورد از انتخاب‌ها باقی ماند. بعد از مشورتی سریع با دوستان تصمیم گرفتیم به روستای هجیج در اورامانات سفر کنیم و اقامتی دوازده روزه داشته باشیم. با خودروی شخصی از کرمانشاه به سمت هجیج حرکت کردیم که حدوداً بعد از ۳ ساعت، علی‌رغم سرعت زیاد راننده، این مسیر طی شد. مسیر این روستا بسیار زیبا و سرسبز است و ما هم توقف‌هایی در این مسیر داشتیم تا نهایت استفاده را کرده باشیم. به همین دلیل نیمه روز داخل هجیج بودیم ولی هنوز اقامت خود را تثبیت نکرده بودیم.

در روز اول ورود به هجیج چه فعالیت‌هایی انجام دادیم؟

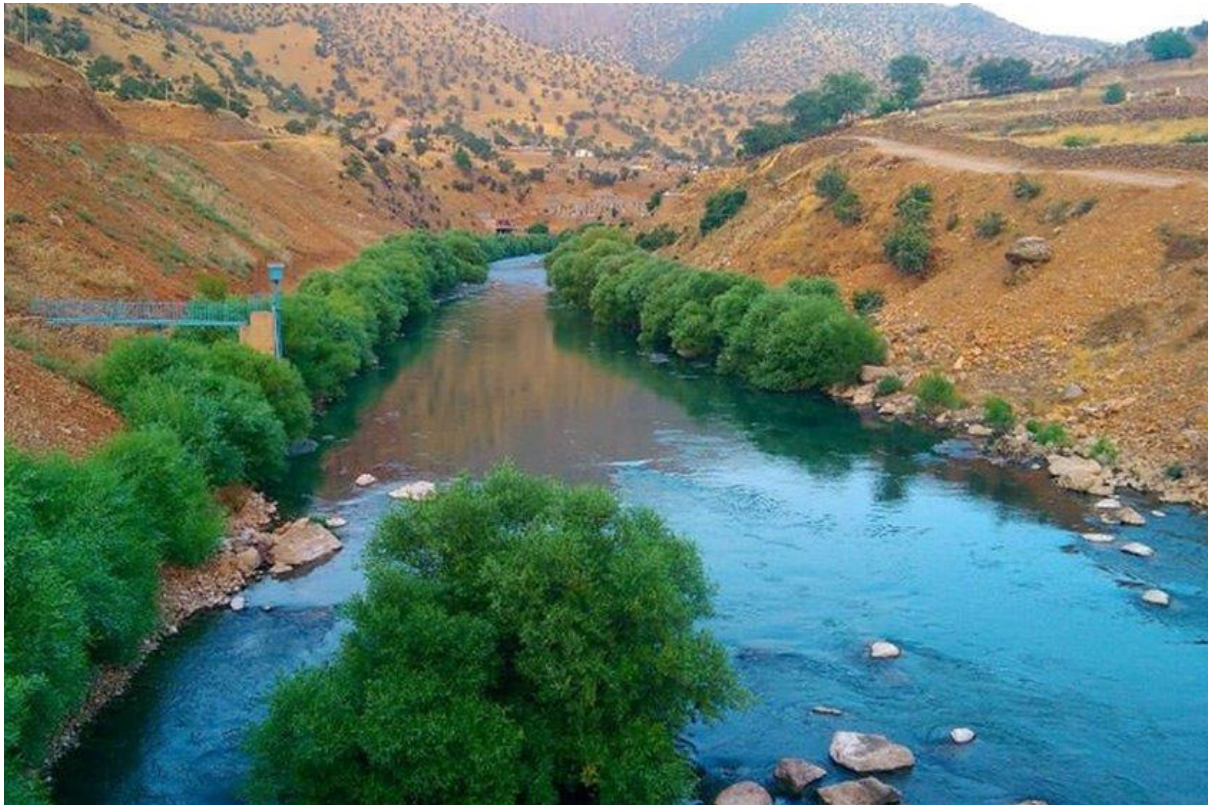
ظهر را با کباب چنجه که یکی از غذاهای محلی کرمانشاه هست، گذرانیدیم. بخاطر خستگی راه کمی استراحت کردیم. بعد از ظهر در حدود ساعت ۳ که کمی هوا گرم‌تر شده بود تصمیم گرفتیم به جایی خنک‌تر برویم که از قضا رودخانه را انتخاب کردیم. این رودخانه که دقیقاً داخل روستای هجیج قرار دارد آبی زلال، سرد و پر از ماهی دارد. توصیه می‌شود ماهیگیران حرفه‌ای در فصل مناسب به این مکان سفر کنند. ضمناً محلی‌های این روستا رستوران‌های کوچکی ایجاد کرده‌اند که در آن ماهی کبابی سرو می‌شود. پیشنهاد می‌کنم حتماً از این غذای لذیذ میل کنید، چراکه بی‌اغراق استثنایی است.

روستای هجیج

ویژگی های منحصر بفرد روستای هجیج

وقتی در این روستا گشت و گذار می کردیم صمیمیت و مهربانی مردم کاملاً مشهود بود. علی رغم داشتن گردشگران زیاد، روستا کاملاً پاکیزه بود. خانه های هجیج، سنگی هستند و نمای جادویی و کاملاً طبیعی به آنجا بخشیده اند. خانه های جدید با مصالح نو ساخته می شوند و کف روستا هم سنگفرش شده است. رودی که از آن صحبت کردم «رودخانه سیروان» نام دارد. سدی بر روی رودخانه قرار دارد که باعث می شود بتوان در آنجا قایق سواری کرد. رودخانه سیروان معروف ترین رود منطقه اورامانات است که آب آن به زلال بودن معروف است.

رودخانه سیروان

آشنایی با گردشگرانی از شهرهای مختلف

زمانی که تفریحات مختلف را امتحان کرده و به منطقه کاملاً آشنا شده بودیم؛ تصمیم گرفتیم به کمپ کوچکمان برگردیم که در مسیر برگشت شگفت زده شدیم. تعدادی از گردشگران آتش بزرگی روشن کرده و همراه افراد محلی دور آن جمع شده بودند. ما هم به آنها ملحق شدیم. تا ساعت ۱۰ شب دور این آتش جمع بودیم و با افراد جدیدی آشنا شدیم. این جمع خوراکی هایشان را به اشتراک می گذاشتند که برای من بسیار جالب بود. در پایان شب همگی به کمپ هایشان رفتند تا استراحت کنند.

روز دوم اقامت در هجیج چگونه گذشت؟

فردای آن روز همگی صبح زود بیدار شدند تا بتوانند از مزایای هجیج بیشتر بهره مند شوند. صبح به اتفاق دوستان از کوه‌های اطراف هجیج صعود کردیم. در دو کیلومتری روستای هجیج و بالای یکی از کوه‌ها چشمه‌ای به نام «بل» وجود دارد که خروشان است و آبی بسیار خنک و دلپذیر دارد. برای ظهر به روستا برگشتیم و در یکی از رستوران‌های محلی کباب ماهی خوردیم که طعمی بی‌همتا داشت.

چشمه بل

دامپروری و صنایع دستی مشاغل اصلی روستایی‌ها

مردم این روستا مثل سایر روستاها شغل‌های روستایی مثل دامپروری داشتند؛ اما صنایع دستی هم شغلی ویژه در این روستا به حساب می‌آمد. به طوری که اکثر گردشگران حداقل کفش دست دوز «کلاش» را بخاطر ظاهر زیبا و خاص آن از روستایی‌ها می‌خریدند. این کفش که نوعی گیوه است پای چپ و راستش فرقی نمی‌کند و به هر صورتی می‌توان آن را پوشید.

کلاش - گیوه

پوشش محلی زنان و مردان هجیج

پوشش مردان هجیج نیز دیدنی است و چشم‌نوازی می‌کند. مردان از کلاه، شلوار کردی، قبا (نوعی پوشش بلند)، سره (نوعی قبای کوتاه) و کلاش استفاده می‌کنند. زنان نیز سربند، پیراهن، گلنجه (نوعی پوشش با تزیینات مختلف)، قبا (نوعی لباس آستین‌دار) و جافی (نوعی شلوار) بر تن می‌کنند.

غذاهای محلی خاص هجیج

روستای هجیج غذاهای محلی خاص خود را دارد که در همان جا هم می‌توان آنها را تهیه کرد. گروه ما علاوه بر کباب ماهی، غذاهای دیگری مثل خورششت قسقوان، کوفته هجیجیه و آش ترخینه را نیز امتحان کردیم که طعم آنها بسیار دلپذیر بود.

کباب ماهی

اقامتگاه‌هایی برای گردشگران

ما در این روستا از چادر به عنوان کمپ شخصی استفاده می‌کردیم؛ اما این روستا مهمان‌خانه و اقامتگاه‌های مخصوصی هم دارد که به گردشگران اجاره داده می‌شود. بعد از خوردن نهار به رودخانه سیروان رفتیم و در آنجا ساعات خوشی را داشتیم. این آب در تابستان واقعا خنک‌کننده است و خستگی را به شدت می‌کاهد. همچنین در این رودخانه قایق سواری را هم امتحان کردیم که بخاطر طبیعت بکر اطراف رود بسیار بی‌نظیر بود. البته خروش رودخانه خطرناک است و پیشنهاد می‌کنیم از کناره رودخانه خیلی فاصله نگیرید.

نمونه اقامتگاه

سایر جاذبه های گردشگری هجیج

این روستا جاذبه های دیگری مثل بقعه امامزاده و مسجد جامع و جاهای دیگری نیز داشت که فرصت بازدید از آنها را نداشتیم.

بقعه امامزاده در هجیج

سخن پایانی

سفر کوتاهم به هجیج یکی از خاطره انگیز سفرهای زندگیم بود. طبیعت بکر، رودخانه و چشمه های زلال، غذاهای محلی، پوشش سنتی و مردمی صمیمی و مهمان نواز خاطره ای به یاد ماندنی را برای مان خلق کردند.

اگر در جستجوی لحظاتی هستید که ساعاتی از هیاهوی شهری فاصله بگیرید، هجیج یکی از بهترین مقاصد پیشنهادی است.

این مطلب براساس تجربه شخصی نویسنده تنظیم شده است.

واژگان کلیدی: روستای هجیج، روستای پلکانی، استان کرمانشاه، جاذبه گردشگری، مقصد توریستی، رودخانه سیروان، چشمه بل، کباب چنجه، کباب ماهی، صنایع دستی، پوشش محلی، غذاهای محلی، ایرانگردی.

نویسنده: امیر مرادی